

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **M. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 listopada 2025 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 6 sierpnia 2025 r.,

sygn. akt VI Ka 174/25,

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie

wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2025 r.,

sygn. akt VI Ka 174/25, wraz z uzasadnieniem,

na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 24 kwietnia 2025 r. w sprawie o sygn. akt VI Ka 174/25, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego M. G., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w Bolesławcu z dnia 21 listopada 2024 r., II K 493/24.

Skazany M. G. nie stawiał się na rozprawę apelacyjną w dniu 24 kwietnia 2025 r., o terminie której został prawidłowo zawiadomiony (k. 750). Na termin

rozprawy stawiał się zaś obrońca skazanego ustanowiony z wyboru, który był obecny także na ogłoszeniu wyroku Sądu Okręgowego (k. 751 i n.).

Pismem z dnia 25 lipca 2025 r. obrońca skazanego wniósł o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2025 r., VI Ka 174/25 w całości. Jednocześnie obrońca skazanego na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2025 r., VI Ka 174/25. W części motywacyjnej wniosku obrońca przede wszystkim wskazał na udzielenie błędnych pouczeń konkubinie skazanego K. B. przez obrońcę skazanego co do możliwości i warunków wniesienia kasacji od orzeczenia Sądu Okręgowego.

Postanowieniem z dnia 6 sierpnia 2025 r. Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze odmówił przywrócenia terminu zawitego do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 24 kwietnia 2025 r., VI Ka 174/25.

Obrońca skazanego pismem z dnia 19 sierpnia 2025 r. złożył zażalenie na powyższe postanowienie. W uzasadnieniu zażalenia obrońca skazanego powielił część argumentacji zawartej we wniosku z dnia 25 lipca 2025 r. oraz jako nową okoliczność podniósł, że skazany zlecił obrońcy złożenie wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu II instancji na piśmie. Jak wskazał *„domniemywać można tylko, że obrońca zapomniał o ciąży na nim terminie zawitym, a w celu uniknięcia ewentualnej odpowiedzialności dyscyplinarnej błędnie pouczył K. B. i L. G. co do dopuszczalności wywiedzenia kasacji od wyroku i celowości złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia na piśmie”*.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle art. 126 § 1 k.p.k., warunkiem formalnym wniosku o przywrócenie terminu jest wykazanie, że niedotrzymanie terminu zawitego nastąpiło z przyczyn od strony niezależnych oraz złożenie tego wniosku w terminie 7 dni od daty ustania

przeszkody, która uniemożliwiała dokonanie określonej czynności w ustawowym terminie. Na stronie wnoszącej o przywrócenie terminu zawitego ciąży nie tylko obowiązek wskazania wszystkich okoliczności, które uniemożliwiły jej dokonanie czynności procesowej w przewidzianym terminie, ale także uprawdopodobnienie, że nastąpiło to z przyczyn od strony niezależnych, tj. przekonującego uzasadnienia zaistniałego uchybienia i wskazania podstaw swoich twierdzeń (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 10 lutego 2017 r., IV KZ 1/17). W orzecznictwie ugruntowane jest również stanowisko, że zaniechania obrońcy nie powinny obciążać oskarżonego i co do zasady mogą stanowić podstawę przywrócenia terminu w trybie art. 126 § 1 k.p.k. Jednakże nie każde zaniechanie obrońcy w zakresie złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku lub jego doręczenie może być uznane za okoliczność niezależną od oskarżonego. Przyjęcie bowiem stanowiska przeciwnego prowadziłoby do absurdalnych konsekwencji, w których strona postępowania mogłaby w praktyce w dowolnym momencie zmienić decyzję co do chęci zaskarżenia wyroku, powołując się na zaniechanie obrońcy i wnioskując o przywrócenie terminu (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 21 czerwca 2023 r., I KZ 15/23; 22 grudnia 2021, IV KZ 49/21).

W ocenie Sądu Najwyższego, procedujący w sprawie Sąd Okręgowy przedstawił wyczerpującą argumentację przemawiającą za tym, że obrońca skazanego nie wykazał – w myśl art. 126 § 1 k.p.k. – zaistnienia przyczyny niezależnej, która spowodowała niedokonanie czynności polegającej na złożeniu wniosku o uzasadnienie w przewidzianym terminie. Z analizy akt przedmiotowej sprawy nie wynika, aby skazany podejmował jakiekolwiek działania w celu zaskarżenia wyroku sądu odwoławczego. Po pierwsze, nie był on obecny – pomimo prawidłowego powiadomienia – na rozprawie apelacyjnej oraz na ogłoszeniu wyroku, kiedy sąd odwoławczy pouczył obecnych o przysługującej od wyroku kasacji oraz terminie jej wniesienia. Po drugie, skazany w chwili wydania wyroku (24 kwietnia 2025 r.) do chwili jego zatrzymania (4 lipca 2025 r.) przebywał na wolność, lecz w tym czasie nie przejawiał żadnej aktywności świadczącej o zamiarze zaskarżenia orzeczenia. Kluczowe jednak znaczenie ma to, że dopiero na etapie postępowania zażaleniowego obrońca wskazał na okoliczność zaniechania

przez poprzedniego obrońcę zainicjowania kontroli kasacyjnej wyroku sądu *ad quem*, podczas gdy wcześniej obrońca wywodził tylko o skutkach błędnego pouczenia konkubiny skazanego, niebędącej zresztą stroną postępowania. Wnioskować zatem należy, że powodem aktualnego twierdzenia o rzekomym zignorowaniu przez poprzedniego obrońcę zaskarżenia wyroku jest wyłącznie nieskuteczność wcześniej podnoszonej we wniosku o przywrócenie terminu argumentacji. To z kolei nie przekonuje, że niedotrzymanie terminu do wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło z przyczyn od skazanego niezależnych, w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k.

Z tego względu Sąd Najwyższy nie stwierdził, aby Sąd Okręgowy wydając zaskarżone postanowienie dopuścił się uchybienia, które mogłoby podważyć prawidłowość jego rozstrzygnięcia.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak na wstępie.

[J.J.]

[a.ł.]